

[Himmelstrup.]

det er, og ikke forsøge at puste det op til at indeholde mere, end det i Virkeligheden indeholder.

Jeg havde den Ære at være mit Partis delegerede i London i Sommer, jeg har overværet Forhandlingerne om den omtalte Resolution, jeg har stemt for den, og det er naturligvis en Afstemning, som jeg i et og alt vedstaar. Det Lovforslag, den højtærede Handelsminister nu har forelagt, hviler paa denne Resolution, og jeg kunde da have Lyst til at spørge: hvorledes er da denne Resolution blevet til?

Forholdet er her dette, at paa den interparlamentariske Konference i 1928, vistnok i Paris, optog man til Behandling, altsaa indenfor det interparlamentariske Samarbejde, Spørgsmaalet om Karteller og Truster. Undersøgelsen blev foretaget af et særligt Udvalg, som fik til Opgave at klarlægge en Række Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Erhvervslivet og det finansielle Liv. Den drivende Kraft i Undersøgellesarbejdet indenfor denne Kommission tror jeg man med Rette kan sige var den tidligere Erhvervsminister i Ungarn Baron Szterenyi, der ogsaa var Ordfører for Resolutionen, den Gang den — jeg tror, det var den 17. Juli — blev forelagt og behandlet og endelig vedtaget paa Konferencen i London i 1930.

Alle de Medlemmer, som deltog i Konferencen, fik, forinden de rejste derover, og endog i god Tid forinden, sendt særdeles mange Tryksager til Belysning og Klarlægelse af de Spørgsmaal, som skulde behandles derovre. Der skete Fremsendelse til Medlemmerne af en samlet Redegørelse, som jeg staar her med i Haanden, hvor de forskellige Resolutioner, der skulde til Behandling, og de meget udførlige Redegørelser, som var udarbejdet til Begrundelse af dem, var optrykt. Denne Redegørelse blev udsendt til samtlige Medlemmer i god Tid, forinden de rejste derover.

Jeg gør denne Bemærkning for at gøre opmærksom paa, naar man fra konservativ Side med saa stor Voldsomhed har vendt sig mod den Resolution, som vedtoges i London, at man allerede paa et meget tidligt Tidspunkt maatte være klar over, at en saadan Resolution vilde blive forelagt og komme til Behandling og Afstemning derovre. Det forekommer mig derfor, at det havde været rigtigere, om man fra konservativ Side allerede den Gang havde taget sit Forbehold; saa havde ogsaa det ærede Medlem Hr. Fraenkel vidst, hvorledes han rent partimæssigt stod.

Den danske Delegation tog Stilling til denne Resolution som Helhed paa et Fællesmøde, der blev afholdt Torsdag den 17. Juli i London, og dér bemyndigedes uden Indsigelse fra nogen som helst Side Delegationens Formand, det ærede Medlem Hr. Moltesen, til paa Delegationens Vegne at stemme for Resolutionen, og det ærede Medlem Hr. Fraenkel motiverede, kan man nok sige, paa Gruppens Vegne Tilslutning til Resolutionen.

Denne Resolution blev aldeles enstemmig vedtaget. Det vil sige, der var 3 Nationers Grupper, der afholdt sig fra at stemme: den amerikanske Gruppe, som i Almindelighed stiller sig paa det Standpunkt, at de meget nødig deltager i Afstemninger paa de interparlamentariske Konferencer, den franske Gruppe, som motiverede sin Stilling med, at Resolutionen ikke var vidtgaende nok, og endelig Delegationen fra Rumænien, som af mange Grunde altid ved disse Møder følger Frankrig. Men bortset fra dette stemte altsaa de nogle og tredive Lande, som var repræsenteret ved Politikere af alle Anskuelser, ogsaa i høj Grad af konservativ Anskuelse, for denne Resolution.

Derfor forekommer det mig, at det er saa urimeligt at gøre denne Resolution og dette Lovforslag, som jeg mener er bygget over denne Resolution, med nogle Undtagelser, men hvor de ledende Principper er fastholdt — derfor forekommer det mig urimeligt at ville kalde saadant et Forslag for et Socialiseringsforslag og i det hele rejse en Agitation mod det paa den Maade, som det er sket fra konservativ Side.

Forholdet er dette, som nu ogsaa det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at det Princip, der er nedlagt i dette Lovforslag, er et Princip om, at Prisaftaler skal kunne offentliggøres. Det er i Virkeligheden det eneste Tvangsmiddel, om jeg saa maa sige, der ligger i dette Forslag. Det kræver selvfølgelig, for at det skal kunne lade sig gøre, en Anmeldelse og en Registrering, og det er Tilsgaet om Tilslutning dertil, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, i Gaar gav paa Partiets Vegne, ud fra den efter min Mening selvfølgelig Betragtning, at Partiet vedstaar sin Delegations Afstemning paa Konferencen i London.

Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ikke Ret, naar han i Gaar vilde gøre Lovforslagets § 7 til, om jeg saa maa sige, det essentielle i Forslaget. Nej, det vigtigste i Forslaget er § 1 og § 6; det er deri, de to Ting er omhandlet, som er en nødvendig Forudsætning for, at Bestemmelserne i